

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 3Co/52/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7111231214
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 12. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jarmila Sopková Maximová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2013:7111231214.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o. so sídlom v Bratislave, Údernícka 5, IČO: 35 724 803, právne zastúpeného advokátskou kanceláriou Tomáš Kušnir, s.r.o. so sídlom v Bratislave, Údernícka 5, IČO: 36 613 843 proti žalovanej: O.. P. B.Q., I. D., L. X, za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovanej: Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS so sídlom v Prešove, Važecká 16, IČO: 42 176 778, právne zastúpeného JUDr. Ambrózom Motykom, advokátom so sídlom v Stropkove, Nám. SNP 7, v konaní o zaplatenie 2.403,54 eur s príslušenstvom, o odvolaní vedľajšieho účastníka proti uzneseniu Okresného súdu Košice I z 12. septembra 2012, č.k. 34C/132/2011-67 takto

rozhodol:

M e n í uznesenie vo výroku o trovách konania tak, že trovy prvostupňového konania vedľajšiemu účastníkovi n e p r i z n á v a.

Vedľajší účastník je povinný nahradiť trovy odvolacieho konania žalobcu vo výške 19,12 eur a tieto zaplatiť k rukám jeho právneho zástupcu Tomáš Kušnir s.r.o. do 3 dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

odôvodnenie:

Okresný súd Košice I (ďalej iba „súd prvého stupňa“) uznesením z 12. septembra 2012, č.k. 34C/132/2011-67 zastavil konanie a žalovanej náhradu trov konania nepriznal. Žalobcovi vrátil súdny poplatok z návrhu na začatie konania vo výške 137,37 eur prostredníctvom príslušného Daňového úradu.

Vedľajšiemu účastníkovi súd prvého stupňa priznal náhradu trov konania vo výške 130,66 eur s tým, že žalobca je povinný zaplatiť túto sumu na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka JUDr. Ambróza Motyku do 3 dní odo dňa právoplatnosti uznesenia.

Rozhodnutie o zastavení konania odôvodnil súd prvého stupňa v zmysle § 96 ods. 1, 3 O.s.p. tým, že žalobca pred začatím pojednávania písomným podaním doručeným súdu prvého stupňa 5. júna 2012 oznámil, že berie žalobu v plnom rozsahu späť a žiada konanie zastaviť, pričom žalobca neuviedol, z akého dôvodu berie návrh na začatie konania späť.

Výrok o trovách konania vo vzťahu žalobcu a vedľajšieho účastníka súd prvého stupňa oprel o ust. § 146 ods. 2 prvá veta O.s.p., pričom poukázal na to, že náhrada trov sa vzťahuje len na účelne vynaložené trovy konania a súd môže priznať len náhradu tých výdavkov, ktoré boli potrebné na účelné uplatnenie alebo bránenie práva. Pri priznaní náhrady trov konania súd vychádzal z hodnoty pohľadávky, ktorá je predmetom sporu, vyčíslenej v písomnom podaní žalobcu zo dňa 10.11.2011 na sumu 2.403,54 eur (§ 10 ods. 2 vyhl. č. 655/2004 Z.z Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb). Trovy právneho zastúpenia vedľajšieho

účastníka pozostávajú z odmeny za 1 úkon právnej služby po 101,25 eur podľa § 10 ods. 1 vyhl. č. 655/2004 Z.z. za prevzatie a prípravu zastúpenia [§ 14 ods. 1 písm. a) vyhl. 655/2004 Z.z.], z náhrady režijného paušálu 1 x 7,63 eur (v roku 2012), t.j. 7,63 eur [§ 15 písm. a) vyhl. č. 655/2004 Z.z.] a 20 % DPH zo sumy 108,88 eur, t.j. 21,78 eur (§ 18 ods. 3 vyhl. č. 655/2004 Z.z.). Na rozhodnutie o trovách konania súd neaplikoval ust. § 150 Občianskeho súdneho poriadku, pretože nezistil žiadne okolnosti, ktoré by odôvodňovali aplikáciu citovaného zákonného ustanovenia.

Proti tomuto uzneseniu podal včas odvolanie žalobca, a to proti výroku, ktorým mu bola uložená povinnosť nahradiť trovy konania vedľajšiemu účastníkovi, a to z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci.

Žalobca sa nestotožňuje s rozhodnutím súdu, ktorým priznal vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania, pretože má za to, že nemožno hovoriť o trovách účelne vynaložených na uplatnenie alebo bránenie práva. Žalobca sa nemôže brániť proti vstupu Združenia do konania za účelom ochrany spotrebiteľa, nevidí však význam v právnom zastúpení vedľajšieho účastníka, keďže samotnou úlohou združenia je ochrana spotrebiteľa v spotrebiteľských sporoch. Žalobca preto spochybňuje nutnosť a účelnosť vynaloženia trov právneho zastúpenia vedľajším účastníkom. Vedľajší účastník je združením založeným na ochranu spotrebiteľa, teda sa predpokladá pomoc zo strany združenia založeného za týmto účelom a nie zo strany zvoleného zástupcu združenia. Navyše má združenie v radoch členov, ktorí majú právnické vzdelanie. Zároveň združenia na ochranu spotrebiteľa majú možnosť využívať aj určenú podporu ministerstva. Žalobca má za to, že vedľajší účastník musí byť sám za podstaty svojej existencie schopný poskytnúť právnu pomoc pri súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach. Na podporu svojich tvrdení poukazuje aj na rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave sp.zn. 5Co/26/2012 a sp.zn. 3Cob/259/2011, ďalej na rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 6Co/141/2012, ako aj Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 17Co/91/2012, či Krajského súdu v Prešove sp.zn. 13Co/35/2012 a sp.zn. 13Co/36/2012. Samotné právne zastúpenie vedľajšieho účastníka považuje žalobca za neúčelne vynaložené, na čo by mal súd prihliadať s použitím ust. § 150 O.s.p.. Žalobca má vedomosť, že vedľajší účastník v súvislosti s dôvodnosťou priznania trov poukazuje na ust. § 137 O.s.p. a na ustanovenia Charty základných práv EÚ, ako aj rozhodnutia Súdneho dvora EÚ. Žalobca k uvedenému poukazuje na to, že vedľajší účastník žalovaných v konaní nezastupuje. Citované ustanovenie sa vzťahuje predovšetkým na Centrum právnej pomoci, ktoré je právnickou osobou oprávnenou zastupovať účastníka v konaní podľa osobitného predpisu. Obdobný právny názor vyslovil aj Krajský súd v Prešove v rozhodnutí sp.zn. 13Co/40/2012. Preto navrhuje, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvého stupňa zmenil tak, že vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania neprizná. Uplatnil si náhradu trov odvolacieho konania.

K odvolaniu žalobcu podal písomné vyjadrenie vedľajší účastník na strane žalovanej, ktorý navrhol, aby odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutom výroku potvrdil ako vecne správne a priznal mu aj náhradu trov odvolacieho konania.

Na zdôvodnenie svojho vyjadrenia uviedol, že aplikácia § 150 ods. 1 O.s.p. na danú právnu vec je nenáležitá. Zároveň poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu SR z 18.1.2012, sp.zn. 6MCdo 5/2011. Správanie sa žalobcu v spore, ale najmä okolnosti, za ktorých žalobca uplatnil premlčanú pohľadávku, nedávajú predpoklad pre aplikáciu § 150 ods. 1 O.s.p..

Ďalej vo vyjadrení poukázal na čl. 7 ods. 1 Smernice rady 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, na čl. 169 ods. 1 Zmluvy o fungovaní EÚ a čl. 38 a čl. 47 Charty základných práv EÚ. V súvislosti s uvedeným poukazuje na skutočnosť, že združenie má v radoch svojich členov iba jedinú členku s právnickým vzdelaním, avšak právnu prax nevykonáva. Námietku žalobcu považuje za nenáležitú pretože im nemožno upierať právo na právneho zástupcu vzhľadom na predmet ich činnosti. Trovy advokáta si združenie nemôže hrať z vlastných prostriedkov, pretože v posledných dvoch rokoch Ministerstvo hospodárstva SR poukázalo združeniu finančnú podporu iba vo výške 4.000,- eur, ktorá suma nepokrýva ani len poštové výdavky.

Zároveň poukázal na novelizované znenie ust. § 137 O.s.p. a dôvodovú správu k zákonu č. 332/2011 Z.z.. Novelizovaná právna úprava zohľadňuje aj rozsudok Súdneho dvora EÚ (druhá komora) z 22.12.2010 vo veci DEB proti Spolková republika Nemecko C-279/09. Ak platí, že vedľajší účastník má v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník hlavný a má platiť aj rovnosť účastníkov ako jeden zo základných princípov súdneho konania, potom neexistuje rozumný dôvod nepriznať vedľajšiemu účastníkovi trovy právneho zastupovania za situácie, ak nárok na náhradu trov vznikne účastníkovi, ktorého vedľajší účastník v konaní podporoval (§ 93 ods. 4 a § 18 O.s.p.). Pokiaľ ide o účelnosť trov právneho zastúpenia, vedľajší účastník poukázal vo vyjadrení na čl. 47 ods. 2 Ústavy SR a na nálezy Ústavného súdu SR, napr. II. ÚS 78/03, II. ÚS 31/04, II. ÚS 56/05, IV. ÚS 147/08, II. ÚS 122/09. Ďalej poukazuje na rozsudok Najvyššieho súdu SR z 9.6.2010 sp.zn. 5Cdo 71/2010 a na viaceré uznesenia krajských súdov v Slovenskej republike, napr. uznesenie Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 9Co/104/2012-84, sp.zn. 9Co/59/2012-69, sp.zn. 3Cob/148/2012-166, ďalej na uznesenia Krajského súdu v Nitre sp.zn. 9Co/172/2012-137, ďalej na uznesenia Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 16Co/186/2012-103, sp.zn. 15Co/92/2012-69, sp.zn. 17Co/220/2012-104, sp.zn. 13Co/193/2012-138, sp.zn. 13Co/200/2012-159, sp.zn. 16Co/273/2012-163, sp.zn. 15Co/169/2012, ďalej na uznesenia Krajského súdu v Prešove sp.zn. 7Co/31/2012, sp.zn. 1Co/8/2012-74, sp.zn. 16Co/128/2012-112, sp.zn. 1Co/65/2012-170, sp.zn. 1Co/55/2012-66, ďalej na uznesenie Krajského súdu v Trenčíne sp.zn. 17Co/220/2012-104 a uznesenie Krajského súdu v Žiline sp.zn. 8Co/258/2012-127.

Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.) preskúmal uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutom výroku o trovách vedľajšieho účastníka podľa § 212 ods. 1, 3 O.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) a dospel k záveru, že je potrebné uznesenie v napadnutej časti výroku o trovách vedľajšieho účastníka zmeniť.

Odvolaním je napadnutý výrok rozhodnutia súdu prvého stupňa, ktorým bol žalobca zaviazaný nahradiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania.

Z obsahu spisu vyplýva, že vedľajší účastník vstúpil do konania oznámením zo 14. marca 2012 doručeným súdu prvého stupňa 19. marca 2012. V tomto podaní Združenie na ochranu spotrebiteľa HOOS oznamuje, že vstupuje podľa § 93 ods. 2 O.s.p. do konania ako vedľajší účastník na podporu žalovanej a žiada doručiť návrh na začatie konania s prílohami a súčasne navrhuje priznať náhradu trov konania. S týmto podaním predložil súdu aj plnomocenstvo z 2. januára 2012, na základe ktorého vedľajšieho účastníka zastupuje JUDr. Ambróz Motyka.

Článok 47 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky priznáva každému právo na právnu pomoc v konaní pred súdom. Pod pojem „každý“ spadá aj vedľajší účastník konania. Vedľajší účastník nie je vylúčený z voľby, akým spôsobom si toto základné právo (na právnu pomoc v konaní pred súdmi) uplatní, ale musí počítať s tým, že aj vo vzťahu k nemu bude súd skúmať, či trovy konania boli účelne vynaložené.

Odvolačný súd preto konštatuje, že odvolacie námietky žalobcu vo vzťahu k tomu, že vedľajší účastník by sa nemal dať zastupovať advokátom, prípadne, že by trovy právneho zastúpenia mal znášať sám vedľajší účastník, nemá oporu v platnom právnom poriadku.

Z obsahu spisu vyplýva, že žalobca pred začatím pojednávania písomným podaním doručeným súdu prvého stupňa 5. júna 2012 oznámil, že berie žalobu v celom rozsahu späť a žiada konanie zastaviť, pričom neuviedol, z akého dôvodu berie návrh na začatie konania späť.

Žalobca procesne zavinil zastavenie konania, má preto povinnosť nahradiť účelne vynaložené trovy konania žalovanému, teda aj účelne vynaložené trovy vedľajšieho účastníka.

Ak je cieľom Združenia na ochranu spotrebiteľov presadzovať oprávnené záujmy spotrebiteľov a právom spotrebiteľa chrániť a presadzovať svoje oprávnené záujmy aj prostredníctvom Združenia na ochranu spotrebiteľov, musí sa súd, ak sa Združenie na ochranu spotrebiteľa zúčastní konania ako zástupca

účastníka alebo vedľajší účastník na strane spotrebiteľa, zaoberať tým, či takéto trovy boli účelne vynaložené na ochranu oprávnených záujmov spotrebiteľa.

Trovy vynaložené účastníkom konania v spore (platí to aj pre vedľajšieho účastníka) musia byť v príčinnej súvislosti s jeho procesným postojom k predmetu konania. Ich vynaložením sa musí sledovať procesné presadzovanie uplatneného nároku, alebo ako v danom prípade, procesná obrana proti takémuto tvrdenému nároku.

Odvolací súd konštatuje, že trovy, ktoré vedľajšiemu účastníkovi vznikli, nie je možné považovať za účelne vynaložené. Zo spisového materiálu vyplýva, v období medzi vstupom vedľajšieho účastníka do konania (19. marca 2012) a späťvzatím návrhu žalobcom (5. júna 2012), nebol zo strany vedľajšieho účastníka urobený žiadny úkon. Preto nemožno z uvedeného vyvodiť záver, že by postup vedľajšieho účastníka v konaní mal priaznivý dopad na výsledok konania v prospech žalovanej strany, resp. že by inicioval späťvzatie návrhu žalobcom.

Odvolací súd konštatuje, že pred vstupom vedľajšieho účastníka do konania bol realizovaný úkon právnej služby - prevzatie a príprava zastupovania, ktorého súčasťou je udelenie plnomocenstva advokátovi, pričom tento úkon bol úkonom paušálnym, vykonaným bez znalostí skutkových a právnych okolností uplatňovaného nároku, pretože až po vstupe do konania žiadal vedľajší účastník o doručenie návrhu s prílohami. Blanketárny vstup vedľajšieho účastníka do konania (č.l. 45 spisu) bez ďalšieho úkonu vedľajšieho účastníka nemožno podľa odvolacieho súdu považovať za účelné trovy konania, pretože sa jedná o úkon administratívnej povahy, ktorý nie je úkonom právnej služby.

Vzhľadom na neúčelnosť trov za úkon právnej služby prevzatie a príprava zastupovania právneho zástupcu vedľajšieho účastníka, odvolací súd v súlade s ust. § 220 O.s.p. uznesenie súdu prvého stupňa zmenil tak, že náhradu trov konania vedľajšiemu účastníkovi nepriznal.

Ďalší výrok uznesenia súdu prvého stupňa, ktorým bolo rozhodnuté o trovách konania vo vzťahu žalobcu a žalovanej nebol napadnutý odvolaním žiadneho účastníka, preto nebol odvolacím súdom preskúmaný a v tejto časti uznesenie nadobudlo právoplatnosť.

O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 142 ods. 1 O.s.p. s použitím § 224 ods. 1 O.s.p..

Žalobca mal v odvolacom konaní plný úspech proti vedľajšiemu účastníkovi, preto je povinný nahradiť mu trovy odvolacieho konania, ktoré pozostávajú z odmeny za právne zastúpenie za jeden úkon právnej služby podľa § 14 ods. 3 písm. b) vyhlášky č. 655/2004 Z.z. v znení neskorších predpisov v tarifnej hodnote 9,96 eur, ďalej režijný paušál 7,63 eur a 20% DPH. Celkové trovy odvolacieho konania predstavujú sumu 19,12 eur.

Poučenie:

Proti uzneseniu odvolanie nie je prípustné.